

Sygn. akt VU 735/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2013 r. w Kaliszu

odwołania K. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie K. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.04.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. przyznał K. N. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od miesiąca złożenia wniosku, a do podstawy jej wymiaru przyjął najkorzystniejszy wariant – wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek z wybranych 20 lat na przestrzeni całego okresu podlegania ubezpieczeniom. Odwołanie od tej decyzji wniosła do Sądu K. N. kwestionując datę początkową przyznania świadczenia i podstawę wymiaru, domagając się jej ustalenia z 10 kolejnych lat: 1982-1991. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Poza sporem jest, że K. N. wystąpiła z wnioskiem o rentę w dniu 27.02.2013 r. Orzeczeniem z dnia 25.03.2013 r. Lekarz Orzecznik ZUS uznał całkowitą niezdolność do pracy od 07.01.2013 r. (dowód: k 49 akt rentowych). Rentę ZUS przyznał poczynając od lutego 2013 r., a do podstawy jej wymiaru wyliczonej na 70,63% przyjął wynagrodzenie z 20 najkorzystniejszych lat, przypadających w całym okresie podlegania ubezpieczeniu t.j. od 1982 r. do 2009 r.

Zgodnie z art.15 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi ustalona wg ust 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalno-rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego: z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę lub z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku.

Stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji słusznie wskazuje, że najkorzystniejszy wariant ustalenia podstawy wymiaru renty to wybrane 20 lat z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. Najkorzystniejsze

okazały się przy tym wynagrodzenia z lat: 1982-1993 i 2001 oraz 2003-2009. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tych lat wynosi 70,63%. Wskazany w odwołaniu okres 10 kolejnych lat: 1982-1991 wykracza poza 20-lecie poprzedzające rok 2013., tj. rok złożenia wniosku o rentę. Dwudziestolecie jakie wchodzić by mogło w grę przy wyborze 10 kolejnych lat przypada na lata 1993- 2012. Z tych lat zarobki były zdecydowanie niższe niż z lat wcześniejszych. Drugą kwestią ponoszoną w odwołaniu była data początkową przyznania renty, gdyż odwołująca się domagała się przyznania świadczenia od daty powstania całkowitej niezdolności do pracy. K. N. błędnie jednak utożsamia prawo do renty z jej wypłatą. Istotnie zgodnie z art.100 ust 1 cyt. ustawy prawo do świadczeń powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Kwestię daty wypłaty świadczeń reguluje natomiast art.129 ust.1 tej ustawy, stanowiący, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Odwołanie jako bezzasadne podlegało więc oddaleniu i z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.